

ראה חי"ט שיחה ב'

**הרמב"ם סובר שמעלת המקום הוא מצד הבחירה (ולכן קרא להלכות אלו "הלכות בית הבחירה").
ורק שבהלכה ב' מוסיף בתור ענין בפני עצמו על דבר המאורעות שקרו שם.**

מפשטות לשון הרמב"ם בהלכות בית הבחירה, שמבאר שמקום המזבח הוא המקום שהקריב בו אברהם קרבן כו', משמע שסובר שמעלת המקום הוא מצד עצמו (מצד הדברים שקרו שם). וצריך להבין איך זה מתאים לפשטות לשון הכתוב "אשר יבחר ה'?"

אך יש לומר שגם הרמב"ם סובר שמעלת המקום הוא מצד הבחירה (ולכן קרא להלכות אלו "הלכות בית הבחירה"). ורק שבהלכה ב' מוסיף בתור ענין בפני עצמו על דבר המאורעות שקרו שם.

ומביא גם את הענין הב' – מעלת המקום מצד המאורעות שקרו שם - כדי לבאר שהבחירה לא תשתנה. והראיה היא מזה גופא שאדם ונח כו' הביאו את קרבנותיהם במקום זה על פי רוח הקודש, ולא במקום אחר, דאם הבחירה תשתנה למקום אחר היו יכולים להביא את קרבנותיהם במקום אחר.

בפנימיות הענינים: החילוק בין קדושה לבחירה הוא שקדושה הוא מצד מעלת המקום משא"כ בחירה הוא מצד למעלה. ולכן מדריגת הקדושה מוגבלת לפי הגבלת המקום, משא"כ מעלת הבחירה היא בלתי מוגבת. וזהו שהרמב"ם מביא את ב' הענינים שבבית המקדש, כי בבית המקדש היו ב' המעלות, הקדושה באה מצד ה', ובאה בפנימיות המקום.